

на апостола Петръ; папа-та позволилъ царю Ивану да сѣче и пари, на които да има царския му образъ. На 7-й Ноемврия, сѣща-та година, отъ име-то на папа-та, кардиналъ Левъ посветилъ архиепископа Василия за бжлгарски патриархъ и го украсилъ съ всички-тѣ патриаршески украшения. На другия день (8-й Ноемврий, Архангеловдень) кардиналъ Левъ тжржественно провжзгласилъ царя Ивана за царъ на бжлгарска-та джржава, като му турилъ на глава-та царска-та корона и му вржчилъ скиптръ-тъ и знаме-то ⁽¹²⁾. На бжлгарския патриархъ и на прѣмници-тѣ му папа-та далъ право, чрѣзъ кардинала, да миропомазватъ и коронясватъ бжлгарски-тѣ царйове, да си осветяватъ миро, а бжлгарски-тѣ архиепископи и епископи да си избиратъ и посвещаватъ сами патриарси-тѣ, ала само паллиумъ отъ папа-та да взематъ и да се обѣщаватъ, че щѣтъ да му бждѣтъ вѣрни. Като свжршилъ работа-та си въ Тжрново, кардиналъ Левъ се вжрналъ въ Римъ съ благодарителни писма и дарове отъ царя Иванъ. Царъ Иванъ се обѣщаль още, че и за въ бждѣще ще испраща дарове въ Римъ и пратенници, ала той не устоялъ на дума-та си, като вече немаль нужда отъ папска-та помощъ. Царъ Иванъ испждилъ маджаре-тѣ изъ бжлгарски-тѣ области и така ги наплашилъ, щото тѣ вече не смѣяле да нападнатъ на бжлгарска-та джржава.

Политически тѣ обстоятелства накарале царя Иванъ да завжрже сношения съ папа-та, ала щомъ си постигналъ цѣль-та, то и сношения-та му съ Римска-та Черкова се прекжснале; той се не рѣшилъ веднага да скжса вржзки-тѣ си съ папа-та, ала ги считаль дѣйствително скжсани още отъ минута-та, когато получилъ това, щото желяялъ. Като прекжснале вржзки-тѣ си съ папа-та, бжлгаре-тѣ немале такива и съ цариградския патриархъ, та Бжлгарска-та Черкова си останала сама независима и православна. Царъ Иванъ I-й, нарѣченъ Калоянъ, се поминалъ прѣзъ 1206 год. при обсадата на Солунъ. Понеже не оставилъ мжжки наслѣдници, а само една джщеря, то трѣбвало, споредъ закона, да го наслѣди братовия му синъ, Иванъ Асѣнъ 2-й, обаче Борилъ или Борисъ 3-й, лелинъ синъ на тоя послѣдния,

⁽¹²⁾ Папа-та писалъ Ивану, че когато носи това знаме на война, да помни страсти-тѣ Христови и да се моли на свети Петръ, защото тогава не само че неприятел-тѣ му не щѣтъ могѣтъ да го надвиватъ, ами щѣтъ и отъ лице-то му да бѣгатъ.